Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 15771/14
Дана 23.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојаџија, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиље В. Т. Д. из Ф., Републике С. бр. ., ради поништаја закључка тужене АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ, Подручна јединица Н. С., број ..... од ..... године, у предмету враћања одузете имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 23.01.2015. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком одбачен је, као неуредан, захтев тужиље за враћање одузете имовине, односно обештећење, бр. …....., поднет дана ..... године.

У тужби поднетој Управном суду дана 06.12.2014. године, тужиља оспорава законитост закључка туженог органа. Наводи да је дана ….....2014. године поднела захтев туженом органу за враћање имовине и то куће у Н. П., у ул. …..... бр. …....., са окућницом и земљом, коју су њена мајка и она, као породица палог борца, добиле 1946. године. Истиче да је сва документа о одузетој имовини тражила после поднетог захтева за враћање имовине и да је од марта до …. …..... 2014. године све добила. Даље наводи да је слабог здравственог стања, да је имала тешку операцију срца и да није могла да мисли о „колонизацији“, те да није могла ни да консултује адвокате која документа је требала да прикупи, те да ће покушати да обезбеди све што суд од ње буде тражио. Предложила је да суд тужбу уважи и поништи оспорени закључак.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао код разлога из образложења оспореног закључка и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Оцењујући законитост оспореног закључка, у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је тужбу одбио као неосновану.

Из списа предмета и образложења оспореног закључка произлази, да је тужиља дана ..... 2014. године туженом органу поднела захтев за враћање одузете имовине, односно обештећење и то стамбене куће са окућницом и помоћне зграде у Н. П., ул. …..... бр. ... и пољопривредног земљишта поред Б. аеродрома, који захтев је заведен код Агенције за реституцију РС - Подручна јединица Н. С., под бројем ..... Међутим, уз поднети захтев није приложила обавезне доказе предвиђене Законом о враћању одузете имовине, а пре свега није приложила исправу о подржављењу имовине, нити је навела назив, број и годину Службеног гласила у коме је објављен акт о подржављењу.

Одредбом члана 2. Закона о враћању одузете имовине и и обештећењу ("Службени гласник РС", бр. 72/2011 и 108/2013), прописано је да се право на враћање имовине може остварити по одредбама овог закона само за имовину одузету применом прописа, који су таксативно наведени од тачке 1. закључно са тачком 41., истог члана.

Одредбом члана 3. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се под актом о подржављењу подразумева правни акт који је имао непосредно дејство као што је пресуда, одлука, решење и други правни акт државног, односно другог надлежног органа којим је извршено подржављење имовине.

Одредбом члана 42. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да захтев за враћање имовине садржи податке по основу, времену и акту одузимања (став 3.4) за које податке се као докази уз захтев прилажу, у оригиналу или овереној фотокопији исправа о подржављењу имовине или назив, број и година Службеног гласила у којеме је објављен акт уз конкретно навођење предмета одузимања и сл. (став 4.3.), с тим да се докази из става 4.3) овог члана обавезно прилажу уз захтев (став 7.).

Одредбом члана 43. став 1. наведеног закона, прописано је да захтев који не садржи податке из члана 42. став 7. овог Закона и уз који нису приложени докази из тог става, одбациће се као неуредан.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и утврђену чињеницу да тужиља уз захтев није приложила исправу о подржављењу имовине, што ни сама не спори, нити је навела

назив, број и годину Службеног гласила у којеме је објављен тај акт, по оцени Управног суда, тужени орган је правилно оспореним закључком одбацио захтев тужиље као неуредан, применом цитиране одредбе члана 43. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Суд је ценио наводе тужбе, али имајући у виду напред изнето, налази да су исти без утицаја на другачије одлучивање. И сама тужиља у тужби потврђује да је документацију тражила после поднетог захтева за враћање имовине и да је исту прикупила до ….....2014. године, те је доставила уз тужбу. Међутим, како тужиља обавезну документацију није приложила уз захтев, а што је била обавезна према напред цитираним законским одредбама, нити је доставила предметну документацију до дана доношења оспореног закључка, правилно је тужени орган захтев тужиље одбацио као неуредан.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09).

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 23.01.2015. године, III-4 У. 15771/14

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојаџија, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР